

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 63.

ZARJA

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vse leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pett vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

**Naročajte in razširjajte
„ZARJO!“**

Socialni kurzi.

Pred tednom je končal v Gorici socialni kurz, ki ga je sklicala goriška krščansko socialna zveza. Udeležilo se ga je nad 200 mož in mladeničev iz vseh slovenskih krajev na Goriškem. Gotovo niso sklicatelji sami pričakovali tolikega navala. Saj vendar ni šlo za kako zabavo, za pijačo ali ples, temveč za težavno duševno delo. Ti mladeniči in moške so se prišli učiti v socialno šolo. Poslušali so raznovrstna predavanja, sledili težki, večinoma novi tvarini, pa vse to s tolikim zanimanjem, da si jim bral veselje in navdušenje na obrazu. Brezdvomno pomeni goriški socialni kurz mejnik v tamošnjem javnem življenju in v kratkem bo pokazal v dejanju svoje uspehe.

Ob tej priliki napišimo tu par misli o pomenu takih socialnih kurzov.

Socialni kurzi ali tečajji so zborovanja, ki nameravajo poučiti udeležence o glavnih točkah socialnega vprašanja. Glavno učno sredstvo so predavanja, ki morajo biti ne visoko znanstvena ali zgolj teoretična, ampak praktična, poljudna in prirejena s posebnim ozirom na vsakdanje potrebe slušateljev. Predavanja se vrše po več ur na dan, pred in popoldne. Ves tečaj traja nekaj dni, večinoma ne več kot štiri, posebno če so udeleženci od daleč in so le težko popustili svoja vsakdanja stanovska nujna opravila.

Glavna in neposredna korist socialnih kurzov je pač v tem, da se udeleženci seznanijo z glavnimi socialnimi vprašanji. Socialno vprašanje je tako obširno in težavno, da se brez pouka ne more nihče orientirati na tem polju. Kako usodno bi še le bilo, če bi ne bili poučeni v teh stvareh niti oni, ki se čutijo poklicane delovati med ljudstvom za njegovo boljše socialno bodočnost. Zato pa vi-

dimo, da se je zdravo socialno gibanje, ki je res vspelo, začelo povsod s socialnimi tečajji. Oblika jim res ni bila povsod ista, stvar pa je bila ista. Tako se je začelo socialno gibanje med ljubljanskim delavstvom pred dobrimi 13 leti, tako so vzrastle krščansko socialne organizacije drugod po kranjskem in štajerskem. Isto velja o velikih socialnih gibanjih na Nemskem, v Belgiji in pa med avstrijskimi Nemci, posebno na Dunaju, kjer se je počel krščansko socialni prepoved s prav malimi socialnimi tečajji. Pouka so neizogibno potrebni narodovi voditelji, pa tudi narod sam. Brez podlage socialnega pouka je nemogoče doseči kaj trajnega.

Udeleženci socialnega kurza pa ne dobijo le potreben pouk, ampak tudi nič manj potreben pogum. Pouk je potreben, da se začne, pogum pa, da se vstraja. Socialni tečajji, kojih se udeleži veliko število mož in fantov iz cele dežele, so prav primerni vzbuditi v posamezniku navdušenje za delo med ljudstvom.

Socialni tečajji širijo duševno obzorje. Naši cilji so dalekosežni, zato morajo biti tudi naša srca široka. V majhnem obzorju zbuja pozornost tudi majhni predmeti. Znamenje malenkosti je, če se preresno pečemo s frazami, ki jih dan za dnem spuščajo v javnost naši nasprotniki. Čim širje bo naše obzorje, tem vzvišenejši bomo tudi nad temi napadi.

Potrebo socialnih tečajev in dosledno krepkega socialnega dela, ki so jo občutili naši bratje po drugih slovenskih pokrajinah, čutimo posebno zadnji čas tudi tržaški Slovenci. Mislimo, da je celo zadnji čas. Tisto votlo, prazno bobneče narodno navdušenje liberalnih mož, katerih naraščajoča preneha tam, kjer se začne delo za ljudstvo — ta potvara rodoljubja slovenskemu narodu ne bo pomogla. Treba nam je dela, pravega ljudskega dela.

Predvsem morajo društva svojim članom, osobito mladeničem, zbitriti pojme o idejah, ki se danes povsod razpravljajo. Ustvariti morajo mladini trdno svetovno naziranje, da bo znal slovenski mladenič razločiti, v čem je protikrščanski značaj današnje družbe in da bo znal svoje katoliško prepričanje braniti proti vsakomur.

Odpira se nam potem širo polje gospodarskih vprašanj. V tem oziru smo še zelo zaostali. Silno

nam manjka ljudi, ki bi imeli toliko splošne gospodarske in socialne izobrazbe, da bi se mogli postaviti na čelo gospodarskim društvom. S časom moramo povsod dobiti vsaj nekaj takih mož.

Nikar pa ne prezirimo še glavne naloge, ki nas čaka: ohraniti mlad slovenski naraščaj čist, zmeren, varčen. Hočemo poštenih mož, ker hočemo poštenih družin. Tu je težišče vsega socialnega delovanja. Vsi napor francoskih katoličanov danes ne izdajo nič, ker ni krščanskega rodbinskega življenja, tega pa ni, ker je mladi rod prezgodaj izkvarjen. Tak rod gine, hira, se ubija in preklinja umira. Ne daj Bog, da bi tudi mi med tržaškimi Slovenci po toči zvonili!

Tržaški odbor slovenske krščansko socialne zveze bo, kakor trdno upamo, storil tu svojo dolžnost in preskrbel kaj kmalu našim ukaželnim mladeničem in možem prekristen socialen tečaj.

Političen pregled.

Avstrija.

Prvi delegacijski odsek, ki prične s posvetovanjem po 17. t. m., je odsek zunanjih zadev, v katerem poroča zunanji minister baron Aerenthal. Ministerski predsednik Beck je sedaj na dopustu. Te dni je bil v Tridentu, kjer so mu razložili žalostni položaj tridentinske okolice, ki je trpela po toči in drugih vremenskih neizodah. Sedaj je Beck v Meranu.

Češko-nemška sprava.

Nemška agrarna stranka je imela sejo, v kateri se je enoglasno sklenila resolucija, da se ne sprejmejo pravni predlogi, katere je predlagal dr. Herold.

Te predloge smatrajo Nemci za izzivajoče. — Poslanec dr. Pergelt predlaga, naj se vpelje narodnostna avtonomija, potem da bo takoj konec vseh preprirov. „Nemško ljudstvo, kateremu ni treba biti v skrbeh za prihodnost, ima prihodnost v rokah“. Morebiti bo pa kako drugače, vsaj na Češkem, če že drugod ne.

Orožne vaje.

Od letos nadalje pozovejo k orožnim vajam obvezance od srede marca do konca septembra,

V Ameriko po štruklje!

(Dalje.)

IV.

Naš novi potnik je bil ves prestrašen. Spočetkoma je mislil, da ga bodo kar v morje vrgli. Pa nič ni bilo. Mislil je tudi, da vsi vanj gledajo. Nihče se ni zmenil zanj. Možki so bili naslonjeni na parnikovi ograji in vihteli bele robce v zadnji pozdrav. Ženske so sedele na zabojih in po klopeh. Večinoma so bile zelo zamišljene, nekatere so jokale. Otroci so kazali nekako neodločnost, niso vedeli, ali naj se veselijo, ali naj jokajo. Jože vse to hipoma opazi. „Zdaj sem varen,“ pravi in se prične bolj prosto gibati. Pogleda za prtljago, najde jo v redu. Seže v žep, denarja ni zgubil. Potiplje po telovniku, pod srajco otipa službeno knjižico. Kmalu se čuti na parniku popolno domačega. Začne kramljati s potniki in se zelo čudi, da ga vsi razumejo, pa tudi on je vsakega razumel. Še bolj pa se je čutil pri jedi. Jedel je in pil, pa nič ni čutil. „Kakor, da jem veter,“ pravi, „temu je gotovo kriv morski zrak in pa hit a voznja.“ Da, vozili so se hitro. Jožetu se je zdelo, kakor da drči z visoke gore v dolino.

Pa zopet nov strah za Jožeta! Približa se mu kapitan. Oblečen je bil v belo obleko. Tudi čepica je bila bela z zlatim trakom ob robu. Obraza je bil strogega, a iz oči mu je sijala dobrotljivost. Ko Jožeta vglada, ga praša: „Kdo ste pa vi, mož?“

„Jaz sem, jaz sem,“ jeclja Jože ves prestrašen, „jaz sem Jože Oblak iz Šmartnega na Gorenjskem.“

„Je že prav! Kam potujete?“

„V Ameriko!“ se odreže Jože.

„To sam vem,“ prvi kapitan nejevoljno, „ali Amerika je velika. Jaz vas samo prašam, v katero mesto bodete šli?“

„Ne vem še. Se bo že kaj našlo.“

„Pokažite potni list!“

„Gospod kapitan! Potnega lista pa nimam. Nisem imel časa, da si ga preskrbim. Imam pa s seboj službeno knjižico. Presim, tukaj je.“

Kapitan pregleda knjižico, potem pa pravi počasi: „Sicer ni ta stvar popolnoma v redu, ali ker se vam že na obrazu bere, da ste pošten človek, se smete še dalje voziti z mojim parnikom.“

„Hvala lepa gospod kapitan!“ odgovori hvaležno Jože, „pa še nekaj bi vas rad prašal. Koliko bom plačal za vožnjo v Novi Jerk?“

„Pustite za zdaj to!“ pravi kapitan z resnim glasom, „bodete že plačali, ko pridemo v Novi Jerk, ker se lahko pripreti, da padete med vožnjo v morje in vtonete. Potem bi pa imeli škodo, ker bi plačali za vso vožnjo, pa bi se samo nekaj časa vozili.“

„V morje pa že ne padem,“ odgovori predrzno Jože.

„Kdo vč?“ pravi kapitan in gre dalje po parniku.

V.

„V morje pa že ne padem,“ je rekel Jože kapitanu. Pa vendar se je zgodilo tako. Ko je Jože še hodil v šolo, je večkrat slišal, kako velike ribe žive v morju, da kar celega človeka naenkrat po-

goltnejo. Zdaj se je na to spomnil in zelo rad bi videl kakšno posebno veliko ribo. Nasloni se na ograjo, in nepremično zrè v morje, pa dolgo časa ne opazi nobene. Zdaj se mu zdi, da je prišla ena k parniku. Jože se skloni čez ograjo, da bi bolje videl in — pljus — pade v morje. Sreča zanj, da je znal dobro plavati. Kolikokrat je preplaval Savo in parkrat tudi bleško jezero. Zdaj mu je to prav prišlo. Parnika niso mogli takoj ustaviti, zato je moral Jože precéj časa za parnikom plavati. Slednjič se parnik ustavi. Bil je pa tudi že zadnji čas. Ko namreč Jože priplava do parnika, pogleda nazaj po morju, toda o strah in groza! Komaj streljaj daleč za seboj zagleda veliko ribo, ki je naravnost za njim plavala. Jože skoči hitro v čoln, ki so ga spustili s parnika, čolnič potegnejo na parnik in Jože je bil rešen. Sicer je bil moker kot miš, a vendar je bil vesel, ker ga ni riba pozobala. Ženske so ga milovale, možki so se mu smejali, mornarji so kleli, kapitan pa mu je rekel: „Ako ste nam mislili delati sitnosti, bi radi doma ostali.“

„Vsaj bi bilo morebiti tudi bolje,“ si misli Jože, ne reče pa nič.

Jožetu se je sicer uresničila želja, da je videl veliko ribo, ali v takem položaju je ne bi hotel nikdar več videti. Kopal se je tudi v morju, kar si je že davno želel, pa takšna kopelj mu ni bila po volji. Zaradi tega ni več gledal za ribami, temveč je bil raji sredi parnika, kjer se mu ni bilo bati, da zopet pade v morje. Navajen pridno delati, se je lotil raznih del. Ženskam je odbijal zaboje, kakor v Ljubljani pri „Zlati ribi,“ kadar je prišlo pivo v zabojih. Mazal je kolesa pri strojih, kakor preje pri kočijah svojega bivšega gospodarja. Kónj

NOVICE

da se tako trajno poviša prezenčno stanje. Oni, ki morajo k orožnim vajam, imajo pravico, da si sami izberejo čas orožnih vaj.

Hrvaška.

Hrvatje so dobili novega bana. Dosedanji ban Rakodezaj se ni pokazal zmožnega urediti zamotane razmere in zato je le malo časa stanoval v banski palači v Zagrebu. Hrvatje ne bodo jokali za njim, saj ga niti niso hoteli priznati kot svojega bana. Za novega bana je določen baron Rauch. Ogrski minister predsednik Wekerle ga je že peljal na Dunaj pokazat cesarju, kateremu je Rauch razložil svoje načrte. Če bo Rauch mož na svojem mestu, bo pokazala bližnja bodočnost, posebno ker so volitve v hrvaški sabor pred durmi. Tedaj bo imel novi ban lepo priliko pokazati, kaj da zna in česa je zmožen.

Rusija.

Ruska policija je zasledila nevarno anarhistično zaroto. Zarotniki so nameravali umoriti carico vdovo Aleksandro Feodorovno. Zaprlji so voditelja zarotnikov, Čajkovskega, ki je prišel pred kratkem v Petrograd. Doslej je bil v Londonu, od koder je vodil vse prekucnijsko gibanje na Ruskem. — Poslanci prve ruske dume, ki so podpisali znani viborski proglas, so bili, vsi razun dveh, med njimi tudi imenitni možje, obsojeni v različne kazni. Ljudstvo je obsojenecem priredilo ovacije. S to obsojbo si ruska vlada pač ni mnogo pripomogla! — Razprava, ki se je vršila v Petrogradu proti ruskim generalom Šteslju in tovarišem, portarturkim „junakom“, je odložena, ker je obolel predsednik sodišča. Zanimiva je bila izpoved generala Kuropatkina, ki je rekel, da portarturske utrdbe niso bile za nič in da je bilo sploh nemogoče braniti Port-Artur. Splošno pa napravi vsa razprava utis, da ni bilo med ruskimi generali v Port-Arturu nobene edinosti, pač pa mnogo nevoščljivosti in korupcije; vsak je vlekel na svojo stran in dajal povelja, kakor se mu je zdelo. Zato ni čudno, da je imela rusko-japonska vojska tak žalosten konec.

Švedija.

Novi švedski kralj Gustav se ne pusti kronati; pravi tudi, da hoče odpraviti vse nepotrebne dvorne obrede. To pa zato, ker te stvari stanejo mnogo denarja. Pametna misel. Ko bi ga hoteli le tudi drugi dvori posnemati.

Sv. Oče papež

misli preosnovati svoje državno tajništvo. Državno tajništvo bo imelo tri oddelke: za politične in diplomatične zadeve, za izvanredne cerkvene posle in urad za podeljevanje viteških redov. Tem uradom bodo načelovali msgr. Scapinelli, Benigni in Marini pod vodstvom drž. tajnika kard. Merry de Val.

Neresnično je, da je papež bolan, kakor so pisali listi. Istotako ni res, da je naš cesar podelil papežu 1 milijon lir.

Amerikansko brodovje

je odpotovalo v Tih ocean. Najnovejša poročila govore, da nastane med Ameriko in Japonsko v kratkem vojska in da so že videli v Tihem oceanu tudi japonske vojne ladije. Tako hudo menda ne bo, dasiravno se razmere med tema dvema državama že dlje časa precej napete.

sicer ni imel, da bi jih čistil, za to pa je čistil kljuko pri vratih, da so se svetile kot luč. S takimi opravili si je kratil čas, dokler niso pripluli pred Novi Jork. Prav nič se ni začudil, ko zagleda to velikansko mesto. Vsaj je že večkrat videl sliko tega svetovnega mesta, in kakoršno je bilo na sliki, takšno se je zdaj prikazalo: z visokimi hišami in ravnimi strehami. Potniki so začeli prtljago spravljati. Jože je imel svojo že pripravljeno. Predno pa odide iz parnika vpraša spoštljivo kapitana: „Gospod kapitan! Prosim, koliko je računa?“

Kapitan mu prijazno reče: „Ker ste se vedno lepo vedli in ste tudi pri delu pomagali, bodele plačali samo deset dolarjev.“

„Gospod kapitan!,“ pravi Jože, ki je bil navažen, da ste je rad pogajal in se tudi zdaj ni mogel zdržati, „gospod kapitan! ali bi ne bilo dosti devet dolarjev?“

„Naj bo,“ odgovori smehljaje kapitan, „naj bo samo devet dolarjev. Toda, kadar se bodele nazaj domov vozili, plačali bodele deset, ako vas popred Indijanci ne spekô in pojedô.“

„To pa že ne!“ pravi Jože odločno.

„V Ameriki je vse mogoče,“ odgovori kapitan

VI.

Kmalu po tem pogovoru med Jožetom in kapitanom priplava parnik pred Novi Jork. Potniki

Dopisnikom se priporočamo za pravočasno pošiljanje člankov. Spisi, ki jih ne dobi uredništvo vsaj do četrtega zjutraj, se ne morejo objaviti v neposredno sledeči številki, izvzemši prav kratke novice. Vsi članki naj se pošiljajo na uredništvo, ne pa v tiskarno. Uredništvo.

Papež o časopisju. Nedavno je zasljal sv. oče nekega časnikarja, kateremu je rekel: „Še sedaj se ne umeva važnost časopisja. Duhovniki in verniki se ne pečajo s časopisjem tako, kakor je to potrebno. Starčki pravijo, da je to nekaj novega in da se je preje rešilo mnogo duš, ne da bi se bilo t eba pečati s časopisjem. To je lahko reči: Prej! Prej! Nato se pa ne misli, da strup slabega časopisja ni bil tako razširjen kakor je zdaj in da protistrup dobrega časopisja ni bil tako potreben kakor danes. Dejstvo je, da brezbožno časopisje danes goljufa, zastruplja in uničuje krščansko ljudstvo. Zaman gradite cerkve in prirejate misijone, ustanovljate šole in prinašate dobra dela: vsi vaši naporji bodo brezuspešni, če ne boste znali uporabljati obrambeno in napadalno orožje katoliškega lojalnega in odkritega časopisja.“

Tem krasnim in odločnim besedam sv. Očeta nimamo kaj pristaviti. Zapomnili naj bi si jih posebno vsi omahljivci, ki še sedaj ne vedo, da naj podpiramo katoličami le svoje katoliško časopisje, ne pa protiversko, ki hujska proti cerkvi in sumniči njene predstojnike. Tu pri nas je najboljši odgovor na papežev poziv: pridno naročanje in razširjanje „Zarje.“

Poslancu Mandiću prirede jutri njegovi častivci ob priliki 25-letnice njegovega časnikarskega in političnega delovanja slavnosten banket.

Statistika. Župnija Barkovlje šteje okoli 3000 duš. Poročenih je bilo pretečno leto 34 parov; rojenih 133, umrlih pa 79. — Katinara. Rojenih je bilo pretečno leto na Katinari 99 in sicer 48 moških, 44 ženskih, 6 nezakonskih in 1 ptujec. Poročenih 19 parov; oklicev pa 33. Umrlo: 20 moških, 23 ženskih, ter 5 prenesenih iz Trsta. Med temi 2 samoumora.

Na tem pokopališču se pokopava vže od 24. septembra 1837 ter počiva tu 3890 trupel — poprej se je pokopavalo okoli cerkve. Vseh prebivalcev šteje župnija 2520. Naj starejši faran ima 88 let in 3 mesece.

Sv. Ivan pri Trstu. V letu 1907 je bilo v naši fari krščenih 353 otrok in sicer 174 moških, 179 ženskih, med temi nezakonskih 38. Umrlo je 190 oseb 109 moških 81 ženskih. Precej ljudi iz fare je pa umrlo v tržaški bohinšnici. Porok je bilo 83. Svetoivanska fara šteje približno 10500 duš. — Divača. Rojenih je bilo 37 in sicer 21 moških in 16 ženskih. Umrlo jih je 15 in to 9 moškega in 6 ženskega spola. Oklicanih je bilo 15 parov. — Škedenj: Rojenih 297, umrlo 157. Torej se jih je 140 več rodilo nego umrlo.

Sežgala se je v Škedenju 6 letna deklica. Ko je mati opoldne nesla kosilo svojemu možu, je pustila svoje otroke doma in jih je zaklenila v hišo. Deklici se je vnela obleka in se je vsa ožgala. Ko so na otročje vpitje siloma odprli vrata, je ležala

hitè v mesto, med njimi seveda tudi Jože. Prišel je torej v Ameriko. Zdaj bo treba iskati dela. Pa delo je kmalu našel. Komaj je prišel iz parnika, že stopi predenj mož visoke postave. Lica so mu zagorela, oči modre. Oblečen je bil v sivo obleko. Tudi čepica na glavi je bila siva, škornji pa so bili iz rumenega usnja in so mu segali nad kolena. Precej vpraša Jožeta: „Ali hočeš iti k meni na delo?“ „Zakaj ne?“ pravi Jože, „kaj pa bom delal pri vas?“

„V gozdu boš drva sekal.“

Tega odgovora ni bil Jože posebno vesel, vendar je prašal dalje: „Koliko mi bodele dajali plačila?“

„Imel boš na dan po dva dolarja in pa vse prosto.“

Jože si misli: „Vsak začetek je težak. V začetku bom drva sekal, potem pa bom zlato kopal. Naj bo! Grem,“ reče na to glasno gospodu.

In šla sta. Peljala sta se bliskoma po železnici in v kratkem sta bila na gospodarjevem domu. Jože odide takoj drugi dan v gozd drva sekati. Dobro maha s sekiro, a pri tem ne čuti nikakoršne utrujenosti: „Čudna dežela ta Amerika,“ si misli, „ako jem in pijem, ničesar ne čutim, ako delam, pa tudi nisem nič truden, res čudno.“ Da čudno je bilo. Zdelo se mu je, kakor da drveni kupi kar iz zemlje rastejo. „Dosti sem že nasekal,“ pravi in leže pod drevo v senco. (Dalje.)

že mrtva na tleh, opečena in črna kot oglje. Ne-previdno mater bodo kaznovali.

Iz sv. Ivana Naša „Marijina družba“ priredi prihodnjo nedeljo dne 12. t. m. v lastnem „Marijinem domu“ veselico, ki se začne ob 5. uri. In vspredu je igra v 5 dejanjih: „Iz zmot na pravo pot.“ Snov igri je vzeta iz sodobnega življenja. Ta igra se ni še nikjer igrala. Upamo zato na mnogobrojno udeležbo.

Pri nas imamo sedaj tudi večerne tečaje za odrasle. Oglasilo se je za te tečaje nad 120 možkih, Poučujejo sledeči gg. učitelji: I. Danev, R. Kosoven, A. Germek iz sv. Ivana ter F. Fonda in F. Krašovic iz Rojana ter pl. Kleinmayer iz Škedoja.

Socialni kurz v Gorici. Pretečeni teden je priredila „Slovenska krščanska socialna zveza“ za Gorisko socialen kurz, katerega se je udeležilo okoli 200 mladeničev in mož iz vseh krajev Goriške. V soboto zvečer pa je bil prirejen na čast udeležencem socialnega kurza komerz, kateri je vspel nad vse sijajno. Velika dvorana hotela „Central“ je bila natlačeno polna. Komerz je otvoril predsednik Sl. k. s. z. g. dr. Brecej, kateri je iskreno pozdravil vse navzoče. Med zbranimi smo opazili tri drž. poslance in sicer gg. dr. Kreka, dr. Gregoričiča in dr. Fona, ki so bili vsi navdušeno pozdravljeni. Dr. Brecej se je v svojem govoru spominjal tudi svetega očeta in cesarja, nakar je godba zaigrala cesarsko pesem, katero je občinstvo stoje poslušalo. Za predsednika je bil izvoljen dr. Krek, ki nas je ves večer imenitno zabaval in s svojimi dovtipi povzročal obilo smeha.

Po pozdravnem govoru preds. dr. Kreka so govorili gg. Vinko Metlikovec, ki je nazdravljaval delavstvu, Štanta, Vuga, dr. Dermastia, Abram, Kemperle, ki je pozdravil udeležence v imenu kat. narodnega dijaštva, Kremžar, Reje, ki se je zahvaljeval prirediteljem kurza za pouk, gea. Ela Abramova v imenu „Skalnice“, F. Kavčič je nazdravljaval S. L. S. in njenemu voditelju ter posl. Fonu, Cenčič iz Trsta je govoril kot zastopnik tržaških somišljenikov, Vuk in Božič iz Budanj, ki se je zahvaljeval v imenu kranjskih udeležencev kurza S. K. S. Z.

Posebno moramo omeniti pevski zbor, kateri je jako lepo proizvajal razne pesmi, tudi vojaška godba nas je ves večer zabavala po večini s slovanskimi točkami. — Namenoma smo natančneje opisali ta večer, da bi se tudi pri nas zbudilo zanimanje za socialne kurze, kateri so velikanskega pomena.

Novo cerkev nameravajo zidati na Lazaretu. Pred kratkim je prišel nov stavbeni načrt od namestništva. Ljudstvo želi, da bi se takoj začelo zidati, a konkurenčni odsek se temu vpira, ker še veliko denarja manjka.

Mraz ni smel niti to zimo izostati, sicer bi bili pozabili, da smo v zimskem času. Pred tednom je pritisnila občutna zima. Snega sicer nismo imeli v Trstu, a bližnji kras od Divače gor se je že nekoliko pobelil. Iz Koroškega in iz Dunaja poročajo o hudem mrazu. Toplomer se je znižal do 17 in celo do 20 stopinj pod ničlo.

Plesa „narodne delavske organizacije“ ne moremo odobravati. Delavske organizacije bi morale biti strogo strokovna društva, ki izključujejo vse, karkoli ni v gotovo korist delavskega stanu. Kakšno korist pa naj ima delavski stan od plesa, ki traje vso noč? Nobene! Pri plesu nabrana svota nikakor ne odvaga škode, ki jo imajo delavci od takih nočnih zabav: zmučeno leto in utrujenega duha ter težko glavo, kakor da se ni ubogi delavec dovolj izmučil ves teden. Mesto k ponočnim plesom vabimo in navajajmo delavce k treznosti in varčnosti, kar jim bo stokrat več koristilo, kakor pri plesu nabrane flike. — Prezreti pa tudi ne smemo, da so plesali „narodni“ delavci v noči med soboto in nedeljo samo do 4 zjutraj, da so tako lahko šli potem v nedeljo k maši v kavarno ali pa v postelj!

Silna burja. Na cesti od Katinare proti Trstu je burja zvrnila tri težke voze sena. Otroci radi silne burje ne morejo v šolo. Še druga burja po tej cesti rada obrača žepe potnikov, za to bi bilo jako koristno, da bi bridka sablica javne straže večkrat preganjala burjo tatinskih rok. Mestni sprehajalci bi radi prišli na Katinar, ki vrh vživat sveži zrak — pa boje se naravne mrzle burje — še bolj pa v teh burnih časih burje, ki odnaša mošnjice iz žepa ter odpihne drago življenje.

Gorje tatom, ki pridejo v pest kmetom. Mačkolje. Dne 2. januarja sta zapazila obhodnika nočna stražarja (rondarja), da je pozno ponoči svetlo v kleti P. T. Ko sta prišla blizu, je luč ugasnila. Potrkala sta na vrata, a nihče se ni oglasil. To mora nekaj biti. Eden obhodnik je šel klicat gospodarjevo družino, drugi je stražil vrata kleti. Kmalu je stalo pet oboroženih mož pri kleti. Šli so previdno noter in iskali tatov. Ne duha ne sluha o njih. Naenkrat

je zapazil obhodnik Andrej v kadi čepečo moško postavo pokrito z vrečo. Loputnil je po nji in zaklical: „Tu je tat.“ Med tem, ko so vsi skočili k njemu, je drugi tat pobegnil. Ko bi gospodar ne brnil, bi ga kmetje nabili do kosti. Tat je Boga zaklel, a je dobil zato krepki udarec po ustih z opombo: „Ali te je Bog sem poslal?“ Tat je doma blizu Divače in je razodel že svojega tovariša. — Drugo jutro so ga odvedli seboj orožniki. Neštevilna množica ljudi ga je prišla gledat. Obhodnika sta bila moža na svojem mestu.

Pozabljen lakote umrl. V vasi Chaumonteu-Aeriu na Francoskem je zakrivila občinska uprava strašen dogodek. Dan pred božičem se je oglašil pri ondotnem občinskem predstojniku nek vagabund ter prosil oskrbe. V ta namen in za kaznovanje imajo v vseh francoskih vaseh zaporne prostore. V tako ječo so zaprli tudi tega starca. Pozabilo pa se je popolnoma nanj. Ker pa je bila ječa oddaljena od bivališča, se tudi ni slišalo njegovih slabih klicev. Dva dneva pozneje so našli novi kaznovanci starca mrtvega in zmrznjenega.

Taščo je hotela umoriti. 73 let stara ženica Margareta Prelesnik iz Vrhpolja pri Kamniku je naznanila sodišču, da ji je dala žena njenega sina Frančiška Prelesnik jesti potico, v kateri je bilo razdrobljeno steklo, vsled česar čuti bolečine v trebuhu. Frančiška Prelesnik je priznala svoj čin. Hotela se je tašče iznebiti, ker jo je bilo težko vzdrževati v hiši. Mož Prelesnikove je v Nemčiji rudar. Doma zato ni hotel ostati, ker so se vedno prepirali. Žena z otroci je šla za njim, pa se je letos spomladi vrnila na Vrhpolje.

Mater umoril radi ene krone. Svojo mater ustrelil je v Lundenburgu 25letni Siegfried Gerber, ker mu ni dala krone, ki jo je zahteval od nje. Morilec je šel nato k orožnikom, kjer je naznanil »da se je doma nekaj zgodilo«.

Novo vrste samouror. V Pulju se je neka Alojzija Grabiz vsled vednih prepиров v družini naveličala živeti in je radi tega sklenila napraviti konec svojemu življenju. Toda kako? Vzela je ključ od hišnih vrat in ga — požrla. Zdravniki upajo, da jo bodo rešili.

Vagon dinamita-ukraden? V Bellano v Zgor. Italiji se je imel za neko tamošnjo tvrdo pipe-ljati en vagon dinamita. Vendar dinamita še dosedaj ni. Policija je uvedla najstrožjo preiskavo, ker sumi, da jo bil dinamit ukraden med vožnjo.

Proti ciganom Med francosko in švicarsko vlado se vrše dogovori, da se skliče mednarodni shod, na katerem bi se posvetovali, kako odpomoči, da ne bodo cigani ljudstvu več v tako nadlego kot dosedaj. Avstro-ogrška, Nemčija, Angleška in Italija so izjavile, da se bodo udeležile tega shoda.

Kolera v Evropi. V Carigradu sta se pojavila dva slučaja kolere, od katerih eden je bil smrten. V Meki in okolici je na novo zbolelo za kolero 176 oseb, od teh jih je umrlo 122. Nevarnost da se kolera razširi po Carigradu je velika, ker so zdravstvene razmere ondi še daleč za nami, akoprav tudi pri nas niso bogve kako dobre.

Smrt med pogrebom. V Solkanu pri Gorici so pred kratkim pokopali neko staro ženico. Ko so pogrebeci položili krsto v grob in pričeli za ranjko moliti, se je Miha Prijon, domači pogrebec, od mrtvouda zadet mrtev zgrudil na tla.

Razne stvari.

Čuden kočijaž. V mestu Bleakvodu v Minesotti se je pred kratkim odigral zelo čudovit, a popolnoma resničen slučaj. Več let je že tu bival neki kovač po imenu Porter, ki je nekega dne obolel in kmalu nato umrl. Pred hišo je čakalo mnogo ljudi, da ga spremijo k večnemu počitku. Ko se je začel že sprevod pomikati, je naenkrat pridrdral mimo avtomobil, katerega so se konji tako prestrašili, da so se splašili ter da je padel vsled tega tudi kočijaž z voza. Konji so dirjali s krsto proti pokopališču, a blizu njega so zavili na drugo stran ter tako izginili ljudem izpred oči. Ker so pogrebeci uvideli, da jih ni mogoče ujeti, so se vrnili domov. Na veliko začudenje vsega prebivalstva je po preteku par ur došel isti mrtvaški voz v mesto in na kočijaževem mestu ni sedel nihče drugi, kakor mrtvi Porter. Po daljšem času se je namreč voz prekučnil v neki jarek in konja sta obstala kakor bi bila zakopana. Vsled silnega sunka se je navidezno mrtev Porter zbudil ter se ne malo začudil, ko je zapazil, da se nahaja v krsti. Toda kmalu je spoznal situacijo, spravil je voz in konje v red ter se vrnil v mesto.

Oče ustrelil sina na lovu. Blizu Castle Rock, Wash, v Ameriki, sta dva dečka zasledila medveda. Poklicala sta svojega očeta, da bi ga ustrelil. Res so se našli medveda na mestu. Mlajši sin se napoti proti medvedu, med tem pa oče ustrelil, vendar mesto zadeti medveda, je zadel sina. Ko je oče

priskočil k sinu, mu je slednji rekel: „Oče, mene si zadel, pa nisi nič kriv!“ Ko so obstreljenega prinesli domov, je umrl.

Šest dni živa zakopana. „British Medical Journal“ poroča o izvanrednem dogodljaju v betulskem okraju v Indiji. Neki Indijanec po imenu Dama je bil obsojen v večno prognanstvo, ker je svojo ženo živo zakopal. Zakopano je slučajno odkril pastir, kateremu se je splašila čreda. Odkril je namreč grob, iz katerega je molela človeška noga. Odkopal je grob ter potegnil iz njega — živo ženo. Izkopano ženo so prenesli v bolnišnico, kjer je še živela dvanajst dni.

50.000 kron za eno služkinjo. Pomanjkanje služkinj v Ameriki je zlasti spravilo v obup čikaško gospodo. Gospod D. van Ness Parsons je napravil velik poizkus, da dožene, ako je sploh mogoče, dobiti deloma porabljivo služkinjo. Da bi se o tem prepričal, je dal v časopise sledeči sarkastičen in-serat: „Isče se deklica za vsa domača opravila. Hrana je izvrstna, vsakovrstno sadje, slaščice in izvrstne konzerve so na razpolago. Jamči se za največjo prostost v vseh stvareh. V zabavo je na razpolago: klavir (na željo tudi učitelj), knjižnica z najnovejšo literaturo, sprejemna soba, eventuelno tudi muzikalične zabave za prijateljice. Obisk plesa je vsako noč dovoljen, samo gospod mora imeti vsak dan zjutraj ob sedmih kavo. Prati ni treba. Letna plača znaša 10.000 dolarjev.“ — Tako ameriški časopisi. Vprašanje je samo, ako je vse to res!

Štirje Slovenci v Ameriki ubiti. V Ameriki se je v rudniku v Monogongah zgodila velika nesreča, katera je zahtevala veliko človeških žrtv. Med žrtvami se nahajajo tudi trije Slovenci iz Istre in sicer Ivan Valenčič iz Podgraj, Anton Udovič iz Jelšan in Anton Hrvatini iz Starade pri Podgradu. Mrtve ljudi še vedno prinašajo na dan. Vseh skupaj jih bode okoli 600. — Iz Fleminda v Kansasu pa poročajo, da je bil ondi v rudniku ubit Slovenec Fran Grošel doma z Bleda.

Z zobmi rojen otrok. V Granit City bolnici v St. Louisu, Sev. Ameriki, so izdrli meseca decembra štiriletnemu sinu gospe Annie Wadele velik sprednji zob, s katerim je prišel otrok že na svet. Zdravniki niso hoteli zoba preje izrjavati, dokler se niso pojavile bolečine v otrokovih ustih.

Človeška koža pri strojarju. V Bukareštu je prinesel neki medicinec v strojarno Weithase & Comp. velik kos kože. Delavec, ki jo je strojil, je spoznal, da si je medicinec prilastil človeško kožo v anatomske oddelku, da bi dal vezati neko knjigo.

Preprečen roparski napad. V Lvovu se je peljala pevka Belfort iz gledališča domov. Voz je pa zavil v neko pevkino neznano predmestje. Belfortova je pričela klicati na pomoč. K sreči se je pripeljal nasproti voz, na katerem se je vozil neki častnik. Ko sta to zapazila voznik in neki njegov pomočnik, sta oba zbežala. Pevka je imela pri sebi v gotovini 12.000 kron in lišp, vreden 200.000 kron.

Bolno ženo umoril je v gališki vasi Denysow v postelji s sekuro neki berač, ki je odnesel 24 kr. Mož je bil takrat v cerkvi. Rajnica je pred svojo smrtjo o dejanju zapisala na steno nekaj besedi.

Ukradene dragocene gosli. Virtuozu na goslih Ysayeju so bile ukradene v Peterburgu njegove Stradivari gosli, vredne 60.000 kron.

Za varstvo slovenskih izseljencev.

(Družba sv. Rafaela.)

Ne v Ameriko. Z Katinare je odpotoval 26. oktobra 1907 mlad in priden mož Jos. Fuchs v Ameriko z nado, da bode v Clevelandu zaslužil lepe denarce, pa morsk bolezen ga je vže med vožnjo napadla in dne 11. decembra je umrl v tamošnji bolnici, zapustivši doma žalostno vdovo in malo hčerko. Doma je bil z Štajerske poleg Ptujja, pred 5 leti se je na Katinaro priženil.

Češki deželni odbor je dognal, da se je povrnilo iz Amerike do 20. decembra minolega leta 21.000 delavcev na Češko. V Tešinu se ustanovi za štiri mesece posredovalnica.

Književnost in umetnost.

Prava nevesta Kristusova spisal sv. Alfonz M. Liguori, prestavil po izvirniku p. Alfonz Furlan. Prva knjiga, mala 8, strani 476. Natisnil in založil Avgust Šek v Brežicah. Stane broširana K 1-20, vezana 2 K, po pošti 20v več. Kdor naroči 10 iztisov, dobi enega zastoj, To knjigo prav toplo priporočamo. Naroča se pri Avgustu Šek v Brežicah.

Izšlo je osem napevov k blagoslovom za mešane pevske zборе. Zložil jih je g. Karol Bervar, vodja orglarske šole v Celju. Pesmi so lahke in melodične. Prodaja jih skladatelj sam, partituro po 1 K, štirje glasovi v 2 komadlih tudi 1 K. Dobe se

tudi v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani, katera je pesmi na prav ličen papir natisnila.

DRUŠTVA.

Ženska Marijina družba ima jutri popoldne skupno čiščenje; molila se bo 5. ura. Drugo nedeljo, dne 19. t. m. bo slovesno objavljeno in umešeno novoizvoljeno predstojništvo.

Marijin dom. Napredujemo počasi pa očitno. 25. decembra p. l. poveselile smo se malo ob jaslicah tako nekako kakor v otroških letih na rojstnih tleh v družbi dobrih starišev. Voditelj nam je govoril o jaslicah — o skrivnostnem sijaju, ki jih obdaja, me pa smo prepevale božične pesmi, kolikor smo jih znale. — 26. decembra nas je navduševal voditelj oziraje se na god sv. Janeza in nedolžnih otročičev za čisto in zdržno življenje. Besede naše o napredku veljajo posebno o veselici, ki smo jih priredile 1. 5. in 6. januarja v naših prostorih. Igrala se je igra „Nežika iz Bohinja.“ Zdelo se nam je, da živimo v Bohinju, da gledamo Črno prst in vse gore, ki se vijajo v krogu tje do velikega Bogatirja, da poslušamo ob nedeljskem popoldnevu ondotna vaška dekleta, katera v mične narodne pesmi izlivajo svoja srčna čustva. Zdelo so nam je, da čutimo veselje in gorje onega našega nepokvarjenega ljudstva. Vboga Nežika! kako si se nam smilila, ko si s culico v roki tavalala, lep cvet iz naših gora po tujih vrtovih in si se s culico v roki poštena vračala v rojstni kraj. Spominjala sem se onih Nežik brez števila, ki se s culico v roki napotujejo v tuja mesta za kruhom — poštena in s tolikimi lepimi navki dobre matere v sru, a vračajo se na dom — brez cvetja na licu in s praznim srcem. Jerica, Minka, Zalika... in kakorkoli se vse ve v družbi kličete vam veljaj srčni vsklik mojega srca: Ohrani Bog, vas v cvetu. Ob tej ganljivi igri pozabile smo za nekaj uric na trpkih svoj stan, na praznoto tega mestnega življenja, zahotelo se nam je po nepokvarjeni naravi, po poštenosti. Radi tega hvala vam srčna pridne igralke, tudi vam ki ste grofovskega pokolenja, posebej pa še tebi skrita šepetalka, ki si vso igro vodila. Pa tudi vam pevke gre vsa hvala, ki ste nas troglasno zazibale v tajnosti božične noči, in ste nam v tem zimskem času vzbudile hrepenenje po planinah v pesmih „Na planine“ in „Nazaj v planinski raj“. Poznalo se je, da se je vaš pevovodja č. g. Matija Škabar pošteno trudil, da vas je dovedel do take dovršenosti. Nekoliko plačila za trud je imel v lepem vspehu. Sijajnost zadnje veselice je povečala še pričujočnost prevzvišenega našega vladike dr. Fr. Nagl. Visoki gost se je odzval našemu povabilu. Marijina hči Ivana Stokelj mu je izročila v izbranih besedah udani pozdrav v imenu družbe in zagotovila ga naše udanosti in ljubezni. Pevke pa belo opravljene so mu zapele v pozdrav. Igrji je sledil vzvišeni gospod z zanimanjem in videlo se mu je, da se počuti dobro med nami. Po dokončani veselici se je zahvalil družbenicam na povabilu in osrčeval jih k čednostnemu življenju. Pred odhodom si je ogledal prevzvišeni naše prostore in se prijazno odslovil. Ta večer nam ostane res v trajnem spominu. Bog nam daj še mnogo takih!

Koledarček. 12. jan. Nedelja: Arkadij, muč. — 13. pond. Veronika, Bogomir. — 14. torok: Hilarij, šk. Feliks. — 15. sreda: Pavel pušč. Maver, op. — 16. četrtak: Marcel, papež; Ticijan, šk. — 17. petek: Anton, puščavnik, ulpičij, šk. — 18. sobota: sv. Petra stol v Rimu. Priska, dev. muč.

Dne 18. t. m. ob 2. uri 42 min. popoldne bo ščip. Vreme se nam obeta zopet lepo in prijetno.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Svetko Stanibal Škerl
Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.
Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K, naprej.
Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava «Ples-a» TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

ZALOGA

likerjev v sodčih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku-tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

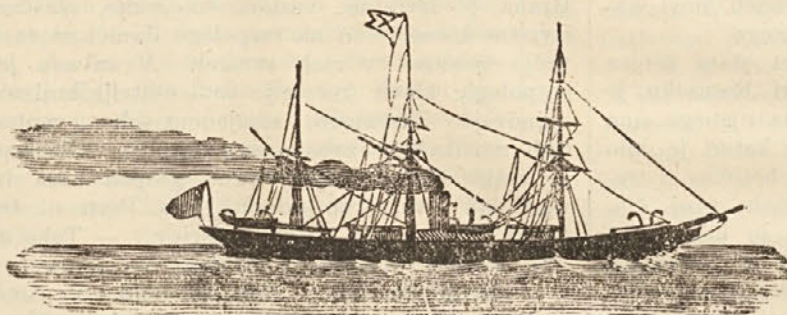
Prvi slovenski denarni zavod v Trstu Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Piazza Caserma šte. 2, 1 nadstropje (v lastni hiši).

Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4% v'aga se lahko po 1 K. Rentni davek plačuje zavod sam in ne vlagatelj. Posojuje denar na menjice zastave in vknjižbe. Ima najmodernejšo varnostno ce-

lico, varno proti vlamu in požaru, v njej se shranjujejo lahko: vrednostni papirji, zlatnine, biseri, testamenti itd. Ako hoče kdo kupiti srečke na obroke mu to pre skrbi posojilnica jako po ceni.

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje najraje čez Trst na ladijah avstro-ameriške parniške družbe (Avstro Amerikana Bratje Kozulić i dr.)? Odgovor:

Rafaelova družba v Trstu priporoča to iz teh le vzrokov:

Prednosti: v Trstu 1) smo mi doma, 2) smo pod avstrijskim varstvom do Amerike, 4) ni treba menjavati denarja, 5) si

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo večinoma slovanske sopotnike.

Prednosti: na ladijah avstro-ameriške (Avstro-Americana) plovitbene družbe:

1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovenskih jezikov, v napisih, govoru, v razvrstitvi (po narodnosti v izseljeniškem domu 1. na ladijah), 4) lastni izseljeniški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladije, 6) v izseljeniškem domu nameravana katoliška kapela. Coverilo se je tudi o rednem dušnem pastirju za izseljence, 7) strogo ločenje verolizpovedanja, narodnosti, spola. 8) Vožnja mnogo cenejša, 9) Zveza tudi v Trstu in Ameriki. 10) 10. število načelnarjev in počak agentov, ki se smejo vabiti še manj za siliti ljudi v tujino.

MIZARSKA ZADRUGA V GORICI - SOLKAN

tovarna pohištva s strojevnim obratom

Priporoča slavnemu občinstvu svojo

Zalogo pohištva prej A. Cernigoj, via Rettori 1 (Rosario) v Trstu

tik cerkve Sv. Petra v hiši Marenzi. — Največja tovarna pohištva primorske dežele

Pohištvo se izdeluje solidno, trpežno in lično, in sicer samo iz lesa, posušenega v tovarniški sušilnici s temperaturo 60 stopinj. Vsaka konkurenca je izključena. Album pohištva se pošilja brezplačno.

Prodaja se tudi na mesečne obroke. Zastopstvo: v TRSTU, ŠPLITU in ALEKSANDRIJI (ORJENT)

Edina mehanična

Tovarna pohištva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag veliko dvorano v pritličju, n. jmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5% tako da se po 260 tednih dobi 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. —

Taje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varče anje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrirana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po **4 1/2%** Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. Hranilne vloge sprejemata za našo hranilnico v Trstu č. gg. Francišek Guštin in Hadrijan Brumen. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Ves božji dan krožim po Trstu, a vse zastonj. *

Kaj pa bi rad? Par dobrih čevljev. Če hočeš dobiti dobrih čevljev in če nimaš prav polne mošnje, pojdi lepo k cerkvi sv. Petra v starem mestu ulica Rosario št. 2 in stopi v slovensko zalogo obuval. Čevljarski mojster Josip Stantič ti bo prav po domače slovensko postregel z najboljšimi čevlji za nizko ceno. Poskusi!

No, kako je bilo? Imenitno, izvrstno. Čevljev se tu dobi za vsako nogo, kakor da bi na nji vzrastil. — Ni čudno saj zalaga ta mojster tudi c. k. ljudi.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“